

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.840 van 25 november 2002
in de zaak A. 112.390/XIV-7177.**

In zake :

1. XXX
2. XXX,
die woonplaats kiezen bij
advocaat P. MEULEMANS,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Koningin Astridlaan 143

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, van Tsjechische nationaliteit, op 31 oktober 2001 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 oktober 2001 tot bevestiging van de beslissingen van de minister van Binnenlandse Zaken van 6 september 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partijen op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 5 december 2001 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 november 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MEULEMANS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van adjunct-adviseur J. ROGGEN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partijen België binnenkomen op 28 augustus 2001 en zich op dezelfde dag vluchteling verklaren; dat op 6 september 2001 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 11 oktober 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissingen zijn:

2.1. Overwegende dat de verzoekende partijen een enig middel aanvoeren dat luidt als volgt:

“A : Schending van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 alsmede artikel 52 van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheid- en redelijkheidsbeginsel.

Aangezien het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ten onrechte stelt dat de asielmotieven van verzoekers geen grondslag vinden in de Conventie van Genève omdat verzoeksters niet aantonen dat zij worden geviséerd omwille een politieke of religieuze overtuiging, hun nationaliteit of etnie of het behoren tot een sociale groep;

Aangezien het vluchtelingenverdrag wel vijf oorzaken van vervolging vermeldt maar ‘het behoren tot een bepaalde groep’ van mensen een ruime interpretatie kent, die overigens verenigbaar is met de bedoelingen van de auteurs van het Vluchtelingenverdrag die in de aanbevelingen van de Slotakte werden opgenomen;

Zie Slotakte van de Conferentie van gevolmachtigden van de Verenigde Naties betreffende de status van vluchtelingen en staatloze personen, 28 juli 1951, IV, E.

Aangezien verzoekers behoren tot deze groep van mensen die niet worden geduld in de maatschappij omwille van hun afkomst en hun levenswijze;

Dat zelfs de overheid voor deze groep van mensen geen inspanningen levert tenzij de toestand dermate schokkend is dat verscheidene dagen ziekenhuisopname nodig is (cfr. situatie met schoonvader);

Dat verzoekers tevens verwijzen naar stuk 3, zijnde een gedetailleerd feitenrelaas zoals voorgedragen aan de officiële tolk, mevrouw Vlasta Zegersova - Englaridva;

Dat deze vorm van discriminatie van bestaansmogelijkheden en toekomstperspectieven van verzoekers beperkt zodat zij in een positie van minderwaardigheid en onzekerheid geplaatst worden waardoor sprake is van vervolging;

Zie CPRR (1ste kamer) nr. F099, 21 mei; CPRR (1ste kamer) nr. F037, 28 november 1991, Zie Handbook nr. 54;

Aangezien verzoekers het immers betreuren dat in de bestreden beslissingen staat vermeld dat de discriminatie van verzoekers niet van die aard is om te beantwoorden aan de vereisten voorzien door de Conventie van Genève, terwijl uit de hierboven vermelde rechtspraak en het feitenrelaas blijkt dat er wel degelijk een verband is;

Dat het CGVS derhalve in haar motivering de bepalingen van de Conventie van Genève en artikel 52 van de Vreemdelingenwet schendt;

Aangezien verzoekers dan ook, gelet op het voorgaande, de vernietiging vragen van de beslissingen van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 11 oktober 2001 betreffende de bevestigingen van de weigering van het verblijf op Belgisch Grondgebied;”.

2.2. Overwegende dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot de conclusie komt dat de asielaanvragen van de verzoekende partijen kennelijk ongegrond zijn; dat de beslissing genomen tegen de eerste verzoekende partij als volgt is gemotiveerd:

“(…)

Wat betreft de problemen die u kende om werk te vinden, de moeilijkheden om een sociale woning te krijgen, het wantrouwen van de verkopers in de winkels en de pesterijen tegen uw kinderen op school dient opgemerkt te worden dat dit vormen zijn van algemene discriminatie, maar niet van die aard zijn om te spreken van vervolging in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Wat betreft de aanvallen van skinheads dient opgemerkt te worden dat u nadat u vorig jaar werd aangevallen geen poging gedaan heeft om de bescherming van de autoriteiten in te roepen. U bent niet naar de politie gegaan en heeft geen klacht ingediend tegen de skinheads (CGVS, p. 4). Uit uw verklaringen betreffende de aanval op uw schoonvader blijkt duidelijk dat de autoriteiten wel degelijk stappen ondernomen hebben om de schuldigen ter verantwoording te roepen. Na een klacht tegen de skinheads werden 6 skinheads gearresteerd, officieel beschuldigd en veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van vier jaar (CGVS, p. 5). Ook aangaande de problemen van uw kinderen op school heeft u nooit contact opgenomen met de directie of de leraren om een einde te maken aan de pesterijen.

(…).”.

dat de beslissing genomen tegen de tweede verzoekende partij als volgt is gemotiveerd:

“(…)

Wat betreft de problemen die uw man kende om werk te vinden, de moeilijkheden om een sociale woning te krijgen en de pesterijen tegen uw kinderen op school dient opgemerkt te worden dat dit vormen zijn van algemene discriminatie, maar niet van die aard zijn om te spreken van vervolging in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Wat betreft de aanvallen van skinheads dient opgemerkt te worden dat uw man nadat hij werd aangevallen geen poging gedaan heeft om de bescherming van de autoriteiten in te roepen. Hij is niet naar de politie gegaan en heeft geen klacht ingediend tegen de skinheads (CGVS, p. 3). Uit uw verklaringen betreffende de aanval op uw vader blijkt duidelijk dat de autoriteiten wel degelijk stappen ondernomen hebben om de schuldigen ter verantwoording te roepen. Na een klacht tegen de skinheads werden skinheads gearresteerd, officieel beschuldigd en veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van vier jaar (CGVS, p. 2). Ook aangaande de problemen van uw kinderen op school heeft u nooit contact opgenomen met de directie of de leraren om een einde te maken aan de pesterijen (CGVS, p. 3).

(…).”.

2.3. Overwegende dat de verzoekende partijen hiertegen inbrengen dat “verzoekers behoren tot deze groep van mensen die niet worden geduld in de maatschappij omwille van hun afkomst en hun levenswijze; daar zelfs de overheid voor deze groep van mensen geen inspanningen levert tenzij de toestand dermate schokkend is dat verscheidene dagen ziekenhuisopname nodig is” en “Aangezien verzoekers het immers betreuren dat in de bestreden beslissingen staat vermeld dat de discriminatie van verzoekers niet van die aard is om te beantwoorden aan de vereisten voorzien door de Conventie van Genève, terwijl uit de hierboven vermelde rechtspraak en het feitenrelaas blijkt dat er wel degelijk een verband

is”; dat de verzoekende partijen slechts een algemeen kader schetsen, zonder in concreto de motieven van de bestreden beslissingen aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen; dat een middel dat op zulk een summiere wijze is ontwikkeld de Raad van State niet toelaat zijn wettigheidscontrole uit te oefenen;

3. Overwegende dat de verzoekende partijen geen gegrond middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,05 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig november tweeduizend en twee, door :

de HH.	C. ADAMS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.